

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012334
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8118012334.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Moniky Halkociovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.11.2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/133/2018 zo dňa 12.12.2022, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom B. –
C. D., E. XX,

j e v i n n ý , ž e

- dňa 23.07.2018 asi o 22.30 hod. v F. na ulici G. H. I. X na chodbe bytového domu na druhom poschodí, po predchádzajúcom upozornení G. J. s tým, aby nerobil hluk a odišiel preč, že tam nemá čo robiť, majúc pri sebe krátku guľovú strelnú zbraň čiernej farby zn. Forjas Taurus S.A., model PT24/7, kaliber 9 mm výrobného čísla XXXXXXXX, touto namieril na hlavu G. J., pričom týmto konaním uňho vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou, takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania so zbraňou,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona.

Z a t o m u u k l a d á:

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výške 600,- (šesťsto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona trest prepadnutia veci:
- strelná zbraň Forjas Taurus S. A., model PT24/7, kaliber 9 mm, v.č.: XXXXXXXX.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného A. B. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 23.07.2018 asi o 22.30 hod. v F. na ulici G. H. I. X na chodbe bytového domu na druhom poschodí, po predchádzajúcom upozornení G. J. s tým, aby nerobil hluk a odišiel preč, že tam nemá čo robiť, majúci pri sebe krátku guľovú strelnú zbraň čiernej farby zn. Forjas Taurus S.A., model PT24/7, kaliber 9 mm výrobného čísla XXXXXXXX, touto namieril na hlavu G. J., pričom týmto konaním uňho vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie.

Za to mu podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri neexistencii žiadnych poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zákona a neexistencii priťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil peňažný trest vo výške 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zákona uložil aj trest prepadnutia veci a to strelnej zbrane Forjas Taurus S. A., model PT24/7, kaliber 9 mm, v.č.: XXXXXXXX.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaný a okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku okresný prokurátor v odvolaní uviedol, že od skutku uplynulo štyri a pol roka, počas ktorých obžalovaný viedol riadny život, a preto je taktiež toho názoru, že ukladanie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu už nie je účelné. Má však za to, že peňažný trest 300,- eur nie je spravodlivý, ani dostatočný, pretože je mierny, a nebude naplnený účel trestu podľa § 34 Tr. zákona. O výške peňažného trestu sa má rozhodnúť na základe všeobecných kritérií v súlade § 34 ods. 4 Tr. zákona a § 38 Tr. zákona, ako aj s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery obžalovaného, či už v čase páchania trestnej činnosti, ako aj s ohľadom na budúci rozvoj osobných a majetkových pomerov. Nízka výška peňažného trestu uloženého pri jeho dolnej hranici na obžalovaného nebude mať výchovný vplyv a zároveň je neprimeraná vzhľadom k spôsobu spáchania činu a jeho závažnosti, pretože skutku sa mal dopustiť so zbraňou a na osobe vyššieho veku. U obžalovaného navyše neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti. Pri ukladaní výšky trestu súd nezohľadnil osobu obžalovaného a možnosť jeho nápravy. Aj keď na jeho predošlé odsúdenia nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť, z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného tieto záznamy svedčia o tom, že ani podmiennečne odložené výkony trestu a skúšobná doba nad jeho správaním, ho neodradili od toho, aby sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti. Navrhol preto, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov vo výroku o treste a obžalovanému uložil vyšší peňažný trest zodpovedajúci povahe a závažnosti činu a primeraný náhradný trest odňatia slobody.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva čo do výroku o vine a treste. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd vôbec nevysporiadal s dôkazmi, ktoré svedčia v jeho prospech a zároveň na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým, ale aj právnym zisteniam a záverom, pričom niektoré konštatácie v odôvodnení rozsudku nevyplývajú zo žiadnych dôkazov. Prvostupňový súd uvádza, že došlo k verbálnemu konfliktu, pričom zo všetkých výpovedí vyplýva, že len poškodený doslova vrieskal po ňom (obžalovanom) a po svedkovi K.. Uvedené potvrdil i sám poškodený a aj svedkyňa. Skutočnosť, že manželka poškodeného zavolała políciu, nie je samo osebe dôkazom, že sa akýmkoľvek spôsobom mal vyhrážať poškodenému a navyiac, jeho manželka nebola účastná danej situácie. Poukázal aj na skutočnosť, že prvostupňový súd nedisponuje žiadnym prepisom hovorov,

z ktorého by mohol usudzovať akýkoľvek záver o spáchaní trestného činu. Prvostupňový súd opätovne nesprávne uvádza, že chcel gestom ukončiť hádku medzi ním a poškodeným, čo opätovne nevyplýva zo žiadneho dôkazu. A opätovne zdôrazňuje, že k žiadnej hádke nedošlo. Prvostupňový súd odôvodňuje strach poškodeného tým, že poškodený nemal žiadnu reálnu skúsenosť so zbraňami a je vylúčené, aby vedel, že nejde o reálnu zbraň, pričom poškodený jednoznačne uviedol, že vedel, že nešlo o reálnu zbraň, z čoho vyplýva i absencia tvrdeného strachu. Prvostupňový súd tak spochybňuje výpoveď samotného poškodeného, ktorý jednoznačne uviedol, že vedel, že nejde o skutočnú zbraň, keďže na pojednávaní uviedol, že sa dozvedel, že mal mať v ruke skutočnú zbraň. Prvostupňový súd zároveň vyslovil opätovne len domnienku, že mal v osobe poškodeného vidieť osobu vyššieho veku, ktorá sa nevie reálne fyzicky brániť a tak mal vedieť, že bude môcť bez ujmy urobiť gesto, ktoré sa mu kladie za vinu. Takáto konštrukcia je absolútne nevyplývajúca z vykonaného dokazovania. Nevie, z akého titulu by sa mal poškodený brániť, keď mu nikdy nič nepovedal, napriek tomu, že poškodený po ňom doslova vrieskal, fyzicky sa ho nedotkol, nenaznačil žiaden útok a taktiež na neho nenamieril žiadnu zbraň. Súd nevzal do úvahy ani ďalšie skutočnosti, a to, že zbraň bola rozobratá, nefunkčná, a nešlo o zbraň v pravom slova zmysle, čo vyplýva i zo znaleckého posudku. Upriamil pozornosť súdu na tú skutočnosť, že medzi jednotlivými výpoveďami sú rozpory a tieto žiadnym spôsobom prvostupňový súd nevyhodnotil v žiadnej súvislosti. Všetky okolnosti tak súd pri rozhodovaní nebral do úvahy, preto i rozsudok ako taký sa javí ako nepreskúmateľný. Na základe vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že výroky súdu v napadnutom rozsudku o vine a treste nie sú podľa jeho názoru správne ani dôvodné a žiada odvolací súd, aby po zohľadnení všetkých skutočností napadnutý rozsudok preskúmal a zrušil a sám rozhodol vo veci tak, že ho spod obžaloby oslobodí, nakoľko nebolo dokázané, že skutok sa stal.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po takomto preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného (len čiastočne) a okresného prokurátora sú dôvodné.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie náležitým spôsobom. Vykonané dôkazy potom vyhodnotil v súlade so zákonom, preto správne zistil skutkový stav a to v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine (len čiastočne). Svoje skutkové a právne závery súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu a presvedčivo odôvodnil a preto sa odvolací súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach na ňu odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred prvostupňovým súdom konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný – krajský súd nemá dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať), dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých prvostupňový súd urobil záver o vine obžalovaného a druhu a výmere trestu tak, ako je to uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd preto upriamil pozornosť už len na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovaného prezentovaným v rámci obrany pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Najsamprv krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybniť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že

prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo spáchania žalovanej trestnej činnosti.

V tejto súvislosti je preto potrebné uviesť, že obsah námietok obžalovaného prezentovaného v rámci obrany na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými produkovanými v rámci dokazovania.

Súčasne platí, že časť odvolacích námietok obžalovaného, ktorými argumentoval, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

V nadväznosti na doposiaľ uvedené opierajúc sa o odvolacie námietky obžalovaného krajský súd konštatuje, že obžalovaný ustálený skutkový stav okresným súdom v napadnutom rozsudku zásadným spôsobom namietal tvrdením, že v žiadnom prípade zbraňou nemieril na poškodeného G. J. a už vôbec nie na jeho hlavu, súčasne pokiaľ by malo platiť, že mal namieriť, krátku guľovú strelnú zbraň čiernej farby na poškodeného G. J., (ktorej existenciu a osobnú držbu a v danom čase a na danom mieste nikdy nespochybňoval), tak namieťa predovšetkým tú skutočnosť, že vykonaným dokazovaním bez rozumných pochybností nebolo preukázané, aby mal tak konať s úmyslom mieriť priamo na neho tak, aby uňho vzbudil dôvodnú obavu o jeho život či zdravie, ako následok ich spoločného konfliktu, ktorý nikdy nevznikol, nakoľko spolu so svedkom K. bez problémov poslúchli poškodeného a jeho susedu a opustili bez námietok priestor vchodu ich bytového domu. Opakovane zvýrazňoval, že aj zo samotných výpovedí poškodeného predsa vyplynulo, že už v rozhodujúcom momente - keď mal naňho mieriť - si sám poškodený mal uvedomovať, že ide len o tzv. hračkársku zbraň, guľočkovú pištoľ, preto pokiaľ by bolo aj pravdou tvrdenie poškodeného, že mal priamo na jeho hlavu zbraňou namieriť, takéto konanie nemohlo mať takú kvalitu a intenzitu, aby mohlo vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, čo znamená, že nielen len jeho úmysel (zavinenie) nezahŕňalo dosiahnutie zákonom predpokladaného následku, ale jeho konanie ani nemohlo naplniť po objektívnej stránke naplnenie tohto následku, keďže použitá airsoftová pištoľ ani nemohla spĺňať kritéria zbrane pre túto žalovanú trestnú činnosť.

Oproti tomu krajský súd z obsahu výpovede poškodeného G. J. a svedkyne L. M. bez rozumných pochybností zisťuje, že okresným súdom ustálený skutkový stav zodpovedá produkovanému dokazovaniu aj v kontexte záverov znaleckého posudku kriminalistického a expertízneho ústavu, odvetvia kriminalistická balistika, ktorý vo svojich záveroch konštatuje, že síce v danom prípade ide o tzv. airsoftovú zbraň, ktorá nepodlieha povolovaciemu konaniu a v držbe ju môže mať ktorákoľvek osoba spôsobilá na právne úkony, ktorá je plnoletá, no súčasne konštatuje, že ide o napodobeninu riadnej krátkej guľovej strelnej zbrane, čiernej farby, brazílskej výroby značky Taurus, kalibru 9 milimetrov.

Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, ako už bolo uvedené, že rozhodujúcimi dôkazmi v posudzovanom prípade sú výpovede poškodeného G. J. a L. M., ktoré sa v podstatných a rozhodujúcich skutkových okolnostiach navzájom dopĺňajú bez zásadných rozporov, ktoré by bolo potrebné vysvetliť a pokiaľ aj obhajoba poukazuje na rozpory v ich výpovediach, (ako aj navzájom), podľa názoru krajského súdu ide len sekundárne skutkové okolnosti, ktoré nemali podstatný vplyv pre ustálenie skutkového stavu. Obaja menovaní ako priami svedkovia konania obžalovaného, ktoré sa mu kladie za vinu v posudzovanom prípade, totožne opisujú situáciu, keď po opakovaných výzvach ako zo strany svedkyne M. a následne aj poškodeného J. (aj so zvýšeným hlasom), napokon obaja obžalovaný A. B. a svedok N. K. opúšťajú priestory vchodu bytového domu, pričom v momente, keď obžalovaný mal prechádzať popri poškodenom, mal naňho namieriť krátku strelnú zbraň – pištoľ.

Podstatnou podľa krajského súdu je skutočnosť, že obaja menovaní (poškodený a svedkyňa) totožne opisujú svoje správanie bezprostredne po tom, keď mal obžalovaný túto pištoľ namieriť na poškodeného, kde svedkyňa M. sa snaží skryť do svojho bytu a na to hneď reaguje aj poškodený rovnakým spôsobom. Obaja rovnako trvajú na tom, že sa zľakli, že boli potom roztrasení, svedkyňa M. volá číslo 159, obecnú políciu, ktorá je podľa nej bližšie a poškodený žiada manželku, aby vyvolala zase na číslo 158, a teda políciu. Hore opísanej reakcii poškodeného a svedkyne potom zodpovedá aj úradný záznam spísaný zasahujúcimi príslušníkmi PZ, ktorí mali byť vyslaní na miesto činu potom, čo malo byť oznámené, že jeden z dvoch neznámych páchatel'ov vo vchode bytového domu mal namieriť zbraň na poškodeného

a svedkyňu, potom čo (podľa nich) v podnapitom stave nechceli opustiť priestory vchodu ich bytového domu.

Práve za danej situácie - keď poškodený a svedkyňa M., osoby v dôchodkovom veku, ktoré vyzývajú dve cudzie mladšie osoby mužského pohlavia, v podstate v nočných hodinách, po pol jedenástej večer, ktoré zjavne javia známky požitia alkoholických nápojov (ktorych požívanie sami obaja priznávajú počas uvedeného večera), s fľašou tvrdého alkoholu, ktoré sa nachádzajú v priestoroch vchodu na medziposchodí, kde manipulujú s nejakými predmetmi, čo poškodený spolu so svedkyňou nevedia identifikovať a tieto osoby odmietajú aj po opakovaných upozorneniach opustiť priestory medziposchodia a napokon aj samotného vchodu, pričom na to nastane situácia, keď pri odchode z vchodu, že jeden z nich namieri hlavňou zbrane na poškodeného - je len pochopiteľné, že takáto situácia je spôsobilá z hľadiska intenzity a kvality konania a správania sa obžalovaného nielen vyvolať, ale aj reálne naplniť následok predpokladaný pri žalovanej trestnej činnosti - pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona.

Súčasne takto opísané správanie sa obžalovaného vyvoláva tak stresujúcu a napätú situáciu, že nie je možné od oboch svedkov korektne očakávať, že budú úplne totožne a zhodne vypovedať o všetkých skutočnostiach tak, ako ich vnímali počas tejto vyhrotenej situácie. Preto pokiaľ aj existujú rozpory v ich výpovediach a zjavne boli správne identifikované v rámci obhajoby obžalovaného, tak opäť krajský súd zvyrazňuje, že ide o sekundárne skutkové okolnosti, nepodstatné pre zistenie skutkového stavu, no najmä jeho právne posúdenie a jednak ide o nezrovnalosti a rozpory, ktoré sú pri takýchto extrémnych situáciách pochopiteľne potom aj identifikovateľné a zistiteľné ako sprievodný jav týchto stresujúcich zážitkov.

Za danej situácie preto krajský súd konštatuje, že riadne vykonanému dokazovaniu potom zodpovedá aj riadne zistený skutkový stav tak, aby bolo možné bez rozumných pochybností právne posúdiť konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, keďže obžalovaný mal konať závažnejším spôsobom konania a to so zbraňou tak, ako to predpokladá ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona.

Krajský súd, ako je zrejmé z doposiaľ uvedeného v reakcii na obhajobné námietky a argumentáciu obžalovaného, si nemohol osvojiť právny záver okresného súdu, pokiaľ právne posúdil rovnako ustálený skutkový stav aj ako konanie obžalovaného, ktoré napíňa z ďalších kvalifikačných znakov a to, že obžalovaný konal vo vzťahu k chránenej osobe a to osobe vyššieho veku tak, ako to predpokladá ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona v spojení s ust. § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona ako na osobe chránenej.

V posudzovanom prípade totižto dokazovanie a to aj v rámci výsluchu ako obžalovaného tak svedka N. K., ale najmä svedka poškodeného G. J. a svedkyne L. M. nebolo zistené, aby túto skutočnosť bez rozumných pochybností aj ustálilo, no najmä táto skutočnosť, ktorá ani nevyplývala zo skutkových zistení nebola zahrnutá ani do znenia skutkovej vety výroku napadnutého rozsudku. Inak povedané, zo znenia skutkovej vety napadnutého rozsudku neplynie žiadna skutková okolnosť, ktorú by bolo možné subsumovať pod právne posúdenie konania obžalovaného podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a teda, že by mal spáchať takýto trestný čin a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku práve z dôvodu jeho veku tak, ako to predpokladá ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. zákona. Podľa § 139 ods. 2 Tr. zákona totižto sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. (pozri primerane R 117/2014)

Za danej situácie preto krajský súd na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom mal za to, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. poriadku, bolo namieste odvolaniami napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a bez zmeny skutkového stavu tento právne posúdiť tak, ako už bolo skôr uvedené bez toho, aby sa obžalovanému kládlo za vinu, že sa tohto konania dopustil aj na chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Pri určovaní druhu a výmery trestu si krajský súd v celosti osvojil argumentáciu okresného prokurátora prednesenú aj prostredníctvom intervenujúcej prokurátorky krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí, kde bola najmä zvyraznená trestnoprávna minulosť obžalovaného a to najmä so zdôraznením, že v období, kedy sa mal žalovanej trestnej činnosti dopustiť (dňa 23.07.2018), mal byť obžalovaný

opakovane súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť, aj preto okresný prokurátor uvedomujúc si, že v súčasnosti sa vo všetkých prípadoch súdnych konaní (právoplatne uložených trestov) pre úmyselnú trestnú činnosť obžalovaného sa naňho hľadí ako na osobu, ako keby odsúdený nebol, aj napriek tomu má za to aj s odstupom času piatich rokov, od času kedy sa skutok stal, však má za to, že sú splnené podmienky pre ukladanie prísnejšieho peňažného trestu ako druhu trestu, nakoľko trest 300,- eur považuje na neprimerane mierny.

Za danej situácie preto krajský súd má za to, že je potrebné reflektovať na obdobie, kedy sa mal opakovane obžalovaný dopúšťať úmyselnej trestnej činnosti a napokon aj tohto skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, sa mal dopustiť v tom čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia pre inú úmyselnú trestnú činnosť (OS KE I sp.zn. 8T 17/2017). Je súčasne namieste zvýrazniť tú skutočnosť, že aj keď sa dnes na obžalovaného hľadí ako na osobu, ktorá akoby v minulosti súdne trestaná nebola a predchádzajúce odsúdenia má zahladené, v takomto prípade sa však „nezahladzuje“ skutočnosť, že v minulosti sa mal obžalovaný opakovane dopustiť protiprávneho konania a to v takej intenzite a kvalite, že bol v riadne vykonanom trestnom konaní uznaný vinným za spáchanie úmyselného trestného činu a bol mu aj ukladaný trest, inak povedané tieto záznamy svedčia o tom, že ani podmiennečne odložené výkony trestu a skúšobná doba nad jeho správaním, ho neodradili od toho, aby sa opätovne dopúšťal trestnej činnosti.

Krajský súd pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery sa riadil a prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, pofahčujúce okolnosti, osoba páchatela a jeho pomery, možnosti jeho nápravy, majú na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Prihliadal tiež aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Okresný súd správne určil trestnú sadzbu postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, keďže správne vyhodnotil rovnomerný pomer pofahčujúcich a príťažujúcich okolností, podľa § 36, § 37 Tr. bez existencie splnenia podmienok pre ich priznanie.

Potom po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií a s prihliadnutím na hore uvádzané skutočnosti vo svojom súhrne preto krajský súd mal za to, že bolo namieste ukladať obžalovanému síce totožný druh trestu a to trest peňažný, no vo vyššej sume 600,- eur za súčasného ustanovenia aj náhradného trestu odňatia slobody v trvaní piatich mesiacov v prípade, ak by zo strany obžalovaného došlo k úmyselnému zmareniu výkonu uloženého peňažného trestu. Takto uložený trest je podľa názoru krajského súdu trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovaného, ako aj jeho osobu, a preto tento trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu.

Napokon vzhľadom na to, že krajský súd v celom rozsahu zrušil rozsudok okresného súdu, bolo jeho povinnosťou opätovne ukladať podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona aj trest prepadnutia veci, a teda strelnej zbrane tak, ako je opísaná a identifikovaná vo výroku tohto rozsudku, keďže táto bola riadne zaistená v rámci trestného konania a niet pochyb o tom, že išlo o zbraň, ktorá bola použitá pri páchaní trestného činu.

Toto boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.